

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ

ΑΘΗΝΑ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1982

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 9

ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ "Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ".

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Πέρασαν επτά σχεδόν χρόνια, συντονισμένης δράσης, όλων των Κρεμαστιώτικων συλλόγων. Μιάς δράσης που αναμφισβήτητα άλλαξε ριζικά τη μοίρα του χωριού μας.

Σήμερα όνειρα γενιών γίναν πραγματικότητα. Οι προϋποθέσεις για να επιζηση το χωριό υπάρχουν.

Κοινή διαπίστωση είναι, πώς όπου υπάρχει συντονισμός, πρόγραμμα και σοβαρότητα, έρχεται σαν φυσικό επακόλουθο ή επιτυχία. "Αν υπήρχαν πάντα τα στοιχεία αυτά, σίγουρα θα είχα προκύψει και άλλα όφελγη στη Κρεμαστή.

Οι εμπειρίες αυτές πρέπει να μας κατευθύνουν, στη μελλοντική πορεία μας, ώστε να πετύχουμε πολλά πράγματα, για τό καλό του χωριού μας.

Από τό σημερινό σημείο, πρέπει να επιλέξουμε με συνέπεια

τώρα είναι διαφορετικές.

Τά μεγάλα έργα τά έργα υποδομής πήραν τό δρόμο τους. Οί προσανατολισμοί όλων των συλλόγων, άς παύσουν να είναι δρόμοι - κτίρια, πολυδάπανα γενικά έργα.

"Αν συνεχιστεί ή τακτική αυτή, ό κόσμος θά κουραστεί, τό ενδιαφέρον του για τούς συλλόγους θά παύση και τότε θά ζημιωθεί σοβαρά τό χωριό μας.

Στό μέλλον να ριζώμε τό βάρος, στό εσωτερικό του χωριού. Υπάρχουν φυσικά πολλά όμορφα στοιχεία στό χωριό μας, ώστε να νομίζουμε, ότι δέν θά χρειαστεί να προσθέσουμε. "Ομως επειδή υπάρχουν οί φυσικές όμορφιές, επειδή υπάρχει τό χρώμα του χωριού, επειδή διατηρούμε τίς παραδόσεις, για όλους αυτούς τούς λόγους, έπεται άναπόφευκτα

να έχουμε ένα πρόγραμμα δράσης που να αφορά

σεις που υπάρχουν.

Σίγουρα για τό τί πρέπει να φτιάξουμε στό χωριό, υπάρχουν πολλές ιδέες, ανάλογα με τό που ζει ό καθένας μας, με τό τί κάνει, αλλά και ανάλογα με τήν αντίληψή του καλού, που τόν διακρίνει.

Γι αυτό τό λόγο τά εξωραϊστικά, ή πολιτιστικά έργα, θέλουν μεγάλη προσοχή.

Οί πρόγονοί μας δημιούργησαν έργα που τά διακρίνει ή τέχνη, ή κομψότητα, και που δένουν στό περιβάλλον του χωριού, όπως ή βρύση, τό καμπαναριό, τό παλαιό Σχολείο. Σήμερα, μέχρι τώρα τουλάχιστον, προτιμήθηκε ή προχειρότητα, τάκομπα κατασκευάσματα, αυτά που άλλειώνουν τό περιβάλλον της Κρεμαστής.

Τό τσιμέντο, όπου εμφανίζεται μειώνει τή καλαισθησία! "Όταν μάλιστα τού

"Ας αναλογιστούμε με ποιές δυσκολίες οί πρόγονοί μας δημιούργησαν τόσα πράγματα; "Εμείς διαθέτουμε πίο πολλά μέσα, ύστερούμε μόνο στην αίσθηση του ώραιου. Αυτή ή αδυναμία μας έχει σαν αποτέλεσμα όχι μόνο, να μη δημιουργούμε καλλίτερα πράγματα, αλλά και να καταστρέφουμε τά υπάρχοντα προσθέτοντας ανακόλουθα κατασκευάσματα πλάι με τά δημιουργήματα που βρήκαμε.

Νά σταματήσει ή έντύπωση, πώς πρέπει να φτιάχνουμε σύγχρονα πράγματα, διότι ή σύγχρονη αντίληψη άδιαφόρησε για τή τέχνη, και ενδιαφέρθηκε, για τήν συντομία, τήν οικονομία (χωρίς να τό πετύχει φυσικά) και τή τυποποίηση.

"Αν θέλωμε πραγματικά να ανεβάσουμε τή ποιότητα του χωριού μας, δέν έχουμε παρά

ας μή σχεδιάζουμε όλοι άνεξερέτως, υπάρχουν άνθρωποι, ειδικοί, που μελέτησαν αυτά τά θέματα, και μπορούν να προτείνουν, πράγματα, κοντά στη τέχνη, κοντά στην παράδοση. Μήν αρχίσουν, αυτές οί θορυβώδεις συζητήσεις του καλοκαιριού για πλατείες, κατεδαφίσεις, γέφυρες και άεροδρόμια. Αυτά μας υποβιβάζουν, άπέναντι και στους χωριανούς μας.

"Απ αυτό τό καλοκαίρι, να γίνει ή αρχή για μιά δημιουργία σωστή, τέτοια που να εξυψώσει τό χωριό μας στό μάτι του επισκέπτη, αλλά και μās των Κρεμαστιώτων.

Μεγάλες πλατείες υπάρχουν σ' άρκετά χωριά, αλλά δέν πείθουν για τήν όμορφία του χωριού τους.

"Ας συνεργαστούμε όλοι οί σύλλογοι αναγνωρίζοντας αυτούς τούς στόχους, ώστε να

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αυτό τό καιρό ή ανθρωπό-τητα βρίσκειτά σέ μιά κορυ-φωμένη ένταση. Από διάφο-ρες μεριές τής γής, έρχονται ειδήσεις, πού μάς βάζουν σέ μεγάλες ανησυχίες, γιά τή διατήρηση τής ειρήνης, πού είναι στενά συνδεδεμένη μέ τό μέλλον τής ανθρωπότητας, και μέ τήν ευημερία τών λαών.

Η μεγάλη πλειοψηφία τών ανθρώπων ύψώνει τή φωνή τής και ζητᾶ Ειρήνη. "Όμως οί λίγοι πού κυβερ-νούν, αντίστρατεύονται τή θέληση και τήν επιθυμία τών λαών, και ύποσκάπτουν τά θεμέλια τής ανθρωπότητας, άδιαφορούντες γιά τίς συνέ-πειες, στους λαούς τής γής. Τήν ίδια εποχή πού ή οικονο-μική κρίση γιγαντώνεται, και άπειλεί μέ καταστροφή τό κόσμο, τήν ίδια στιγμή, πού λαοί τής γής ζοϋν στήν άμά-θεια στίς στερήσεις, στή πείνα και τή δυστυχία. "Όταν άκόμα χιλιάδες παιδιά πεθαί-νουν από έλλειψη νερού. "Όταν ή άνεργία στίς πολιτι-σμένες χώρες έξαπλώνεται, όταν τά ενδιαφέροντα τού ανθρώπου έκφυλίζονται. Τήν ίδια στιγμή οί έξοπλισμοί άπορροφούν τή μερίδα τού λέοντα. "Όχι μόνο τών πλου-σιών χωρών, αλλά και τών φτωχών. Τί διδάχτηκε ή ανθρωπότητα, από τή λαι-λαπα τού τελευταίου Παγκο-σμίου πολέμου;

Πόσες αποφάσεις δέ κατα-δικασαν τό πόλεμο, και δέν τόνισαν πώς μέ κάθε τρόπο θά υπερασπισθοϋν τήν ειρή-

νη; Άκόμα δέ στέγασε έκα-τομύρια πρόσφυγες ή ανθρω-πότητα και επιζητάει νέους ξεσπιτωμούς;

Άκόμα τά "Αουσβιτς, τά Νταχάουζ αναδίδουν όσμές από καμμένες σάρκες, και σκεπτόμαστε πολέμους; Λί-γες ώρες πολέμου μόνο ήταν άρκετές, νά γεμίσουν έρείπια και γεκρούς τό Λίβανο, και τό μαρτυρικό λαό τής Παλαιστίνης. Αυτές οί λίγες στιγμές σβήσαν τά όνειρα στά τρομα-γμένα παιδιά τής Παλαιστίνης, νά άποκτήσουν πατρίδα, και νά ζήσουν χωρίς τρόπο ειρηνικά, όπως τόσοι άλλοι άνθρωποι τής γής.

Οί φριχτές έμπειρίες μας από τά τελευταία γεγονότα, ως άφυπνίσουν όλους μας, και νά ενώσουμε τή δική μας φωνή διαμαρτυρίας μέ έκκα-τόμυρια άλλες φωνές στό πλα-νήτη μας πού απελπισμένα φωνάζουν όχι στους έξοπλι-σμούς όχι στους πολέμους.

Ναί στήν ειρήνη στό πιο πολύτιμο και άναγκαίο αγαθό τών λαών.

M.A.

Πατριώτες

"Αν κάποιος δέν πήρε έφη-μερίδα, μήν νομίση πώς λησμονήθηκε ή πώς δέν είναι οικονομικά τακτοποιημένος. "Ισως δέν ύπάρχει ή διευ-θυνσή του, παρακαλοϋμε νά μάς στέλλετε τίς διευθύνσεις σας.

Κυρίως όσοι είναι στό έξωτερικό.

ΣΕ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΟ ΤΟΝΟ

«Ο Ι Τ Α Β Ε Ρ Ν Ε Σ»

Η Ταβέρνα είναι στενά δεμένη μέ τή ζωή τού χωριού μας. "Όσο παλιά ν' ανατρέ-ξης θά μάθεις γιά τίς περιφη-μες Καμάρες, στό ιδόγειο τού σπιτιού, τελείως σκοτεινές, άσβεστωμένες, μέ τά ξύλινα τραπέζια τίς ψάθινες καρέ-κλες και τούς ξύλινους πάγ-κους, μιά χωματένια λεκάνη; γεμάτη νερό, ή στάμνα πλάι τά κρασοπότρηρα, τά κατο-στάρια και οί μισάδες κρεμα-σμένα, πιο πέρα ό μπεζαχτάς, ή ζυγαριά και τό συρμάτινο φανάρι, ήταν όλος ό διάκο-σμος τής Κρεμαστιώτικης ταβέρνας.

Αυτές οί άπλές γωνίες, κρύ-βαν μιά μοναδική ζεστασιά στους κουρασμένους δουλε-τές τού χωριού μας, πού πίνοντας ξεροσφύρι τά ποτή-ρια τους, λησμόναγαν τή φτώχεια και τή κούρασή τους.

Άτέλειωτες ιστορίες ά-κούστηκαν κάτω από τούς χοντρούς τοίχους τής Καμά-ρας πού και σήμερα παραμέ-νουν ζωντανές σ' έμάς τούς πιο νέους.

Οί ταβερνιάρηδες τού χωριού ήταν πρόσωπα γρα-φικά, έτοιμόλογα και αγα-πητά, πείραζαν όλους τούς πελάτες, κα άπ' όλους πειρα-ζόντουσαν. Είχαν ποτήρι σ' όλα τά τραπέζια, μέθαγαν πρώτοι άπ' όλους τούς πελά-τες. Ποτέ όμως δέ γελάστη-καν νά γεμίσουν μέχρι πάνω τό κατοστάρι, ποτέ δέ νοιά-στηκαν γιά τή καθαριότητα, γιά τήν άνεση αλλά και γιά τό πολύ κέρδος.

Ο Κόσμος τότε ήταν δια-φορετικός, άνακατεμένος στό χῶμα, τή λάσπη, ποτισμένος μέ τόν ιδρώτα τής δουλειās. Κοιμόταν στά καλύβια, δίπλα στά ζά του. "Ετρωγαν όλη ή φαμελιά στό ίδιο ξύλινο πιάτο, στό ίδιο κατοστάρι πίναν όλοι νερό, άδιαφο-ροϋσε γιά τό ντύσιμο, τή περιποίηση και τίς άνέσεις.

Από τότε πέρασαν όμως πολλά χρόνια. Αυτή ή εποχή είχε τά δικά της καλά και θά μείνει ζωντανή γιά πάντα σ' όλων τίς μνήμες. "Όμως δέν ξαναγουρίζει. Οί άνθρωποι άλλαξαν πολύ. Άφου ριζικά άλλαξαν οί συνθήκες. Σέ κανένα δέ λείπει τό ψωμί, τά ρούχα, τό χαρτζιλίκι.

Δέν πίνει ξεροσφύρι τώρα, δέν προτιμάει τό ξύλινο πάγκο, τό πειράζει ή άκατα-στασία, και ή προχειρότητα. "Ισως έτσι ή ζωή μας έγινε πολύπλοκη και δύσκολη, αλλά δέν αλλάζει.

Αυτές τίς σκέψεις έκανα πριν λίγο καιρό, ενῶ βρισκό-μουν σέ κάποια ταβέρνα τού χωριού μας. Μπήκαν στό μαγαζί δύο κύριοι καλοντυμέ-νοι, χαιρέτησαν ευγενικά, διέσχισαν τό γλυστερό πάτω-μα και βολεύτηκαν σέ κάποιο άκρικό τραπέζι, μισοσκεπα-σμένο μέ ένα τρύπιο νάυλον τραπεζομάντηλο, ζήτησαν δύο ποτήρια καθαρά. Στο μυαλό μου ήρθε τότε κάποιος ταβερνιάρης άλλης εποχής πού έπλενε τά ποτήρια κάτω από τήν άδεια βρύση στριμώ-χνοντας μέσα τά χοντρά του

κατακάθαρα... δάχτυλα.

Δέν είχε όμως και άδικο ό μακαρίτης, ποιός τού ζήτησε ποτέ καθαρά πατήρια, ποιός ζήτησε πιάτα και άτμόσφαι-ρα. Τά μαγαζιά ήταν τότε ύπόθεση γιά άντρες σκληρα-γωγημένους, δέν πήγε ποτέ οικογένεια, παιδιά ή και άνθρωποι διαφορετικά μάθη-μένοι.

Σκεφτόμουν αυτά και πα-ρακολουθοϋσα μέ κλεφτές ματιές τή περιποίηση τού ταβερνιάρη στους ξένους δια-πίστωσα πώς ξεπλυνε τά ποτήρια κάτω από τή βρύση πού υπήρχε νερό βέβαια, και τά άκούμπησε πάνω στό τρα-πέζι, στάζοντας νερό. "Εβαλε τό κρασί στό τραπέζι, και ρωτήθηκε αν έχει μεζέ μέ μεγάλη άπροθυμία πήγε στό φανάρι. Αυτό τό ίδιο τό φανάρι. Αυτό τό ίδιο τό φα-νάρι, πού ζεί δεκαετίες μέσα στό μαγαζί, διαπίστωσε πώς κάτι ύπάρχει. Τόβαλε σ' ένα κομμάτι λαδόκολλας και τό-φερε στό τραπέζι. "Όταν τού ζητήθηκε, έφερε και λίγο ψω-μί, και διστακτική ρώτησε μήπως θέλουν και λίγο τυράκι.

"Ανοιξε πάλι ή πόρτα τού μαγαζιού, και μπήκαν δύο κυρίες μέ τρία παιδάκια:

—"Α εδώ είσατε και σās ψάχνουμε είπαν στους άν-δρες, πού ήρθαν ωριότερα χαιρέτησαν ευγενικά, πέρα-σαν και αυτές τήν επικίνδυνη γλυστερή διαδρομή και φτά-σαν στήν άλλη γωνιά τού μαγαζιού.

Κάτι σιγοψιθύρισαν μέ

Συνέχεια σελ 2

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τό Δημοτικό σχολείο.

Ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει τό κτίριο τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ χωριοῦ μας εἶναι θλιβερή καί ἀπαράδεκτη.

Τόσες καί τόσες προσπάθειες ἔκαναν οἱ προηγούμενες γενιές Κρεμαστιωτῶν γιά νά φτιάξουν αὐτά τά κτίρια, πού εἶναι τά καλλίτερα τῆς περιοχῆς. Σήμερα οἱ μαθητές εἶναι λιγστοί, δυσανάλογοι γιά τόσο μεγάλο χῶρο. Αὐτό ὅμως δε σημαίνει, πώς εἶναι ἄχρηστες οἱ ἄλλες σχολικές αἰθουσες. Γιά ὅλους μας ἡ ἀξία τοῦ Σχολείου εἶναι πολύ μεγάλη, μέ αὐτό μᾶς δένουν τόσες καί τόσες ἀναμνήσεις, ἐκεῖ μάθαμε τά πρῶτα μας γράμματα πῶς λοιπόν θά μείνουμε ἀδιάφοροι στό κατόντημά του.

Τό νέο σχολεῖο εἶναι ἐκεῖνο πού γνωρίζει τή πιό μεγάλη καταστροφή καί περιφρόνηση, τζάμια σπασμένα βιβλία πεταμένα, εἰκόνες σχισμένες μιᾶ παράδοση σβήνει τόσο ἄδοξα. Νά προσπαθήσουμε ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ Κρεμαστιῶτες νά προλάβουμε τή πλήρη καταστροφή. Τό Σχολεῖο νά μείνει ἕνα ζωντανό κύτταρο, νά μείνει ὁ Ἱερός χῶρος, γιά μᾶς πού ἀπ' ἐκεῖ πήραμε τίς πρῶτες θεμελιακές γνώσεις.

Ἐπισκευές Ἐκκλησιῶν

Μόνιμο πρόβλημα στό μέλλον θά εἶναι ἡ συντήρηση τῶν ναῶν τοῦ χωριοῦ. Κυρίως μάλιστα τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας, πού κατασκευάστηκε μέ τρόπο ἀντικανονικό στίς ὄρεινές συνθήκες τῆς Κρεμαστῆς.

Ὅσο καί νά προσπαθοῦμε μέ ἐράνουσ, εἶναι ἀδύνατο νά ἀνταποκριθοῦμε στίς μεγάλες δαπάνες ἐπισκευῶν.

Οἱ δαπάνες αὐτές ἐξογκώνονται περισσότερο ἀπό τό κακό χειρισμό τῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ τιμή 600000 δραχμῶν γιά ἀνακεράμωση τῆς Παναγίας εἶναι ὑπερβολική. Πρέπει ἔργα τέτοιας δαπάνης, νά δημοπρατοῦνται δημόσια, ἀφοῦ προηγουμένος συνταχθῆ κάποια μελέτη.

Ὅταν ὅμως παράλληλα δέν ὑπάρχει παπᾶς στό χωριό, τό θρησκευτικό συναίσθημα μειώνεται, καί ἡ προθυμία τῶν Κρεμαστιωτῶν, νά ἐνισχύσουν ἐκκλησιαστικές ἀνάγκες παύει νά ὑπάρχει.

Πρέπει νά κατανοηθεῖ, πώς το χωριό μας ἔχει πάρα πολλές βασικές ἐλλείψεις, καί εἶναι ἀδύνατο νά ἀντιμετωπισθοῦν ὅλες. Θά γίνει ἐπιλογή γιά τίς πιό ἐπιτακτικές, καί γιά τίς

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνάληψης τῶν καθηκόντων μου σάν Νομάρχης Λακωνίας ἀπευθύνω θερμό χαιρετισμό σέ ὅλους τούς κατοίκους τοῦ Νομοῦ καί τούς ἀπανταχοῦ Λάκωνες.

Ἐνας ἀπό τούς βασικούς στόχους τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἀλλαγῆς εἶναι ἡ ἀποκέντρωση πού ἀποτελεῖ βασική προϋπόθεση γιά τήν περιφερειακή ἀνάπτυξη τόσο στόν οἰκονομικό ὅσο καί στόν κοινωνικό καί πολιτιστικό τομέα. Ἡδη μέ τόν Νόμο περί Νομαρχῶν καί τήν σύσταση τῶν Νέων Νομαρχιακῶν Συμβουλίων μπῆκαν τά θεμέλια γιά οὐσιαστική ἀποκέντρωση καί τήν συμμετοχή τοῦ Λαοῦ τῆς περιφέρειας στήν λήψη ἀποφάσεων πού εἶναι καθοριστικές γιά τό μέλλον του. Γιατί δέν νοεῖται πιά σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία στήν ὁποία ἡ λύση καί τοῦ παραμικροῦ θέματος τοῦ πι ἀπομακρυσμένου χωριοῦ νά ἐξαρτᾶται ἀπό τό Κέντρο. Ἄλλωστε αὐτή ἡ συγκέντρωση τῶν ἐξουσιῶν εἶναι πού ὀδήγησε τήν Ἑλληνική ἐπαρχία καί τόν Λαό μας στό μαρasmus καί τήν καθυστέρηση στό ρουσφετί καί τόν μικροκομματισμό.

Εἴμαστε ἀποφασισμένοι νά φανοῦμε συνεπεῖς στίς ὑποσχέσεις μας καί στήν ἐντολή τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ γιά Ἀλλαγή.

Ἡ Νομαρχία, σέ στενή συνεργασία μέ τήν Τοπική

Ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ Πατριωτῆ

Στίς 30 Μάη ἔγινε ἡ ἐτήσια Γενική συνέλευση τοῦ συλλόγου Κρεμαστιωτῶν Πατριώτη. Στήν αἴθουσα τῆς Ἐνώσεως Λακεδαιμονίων. Ἡ συμμετοχή μελῶν ἦταν ἀρκετά ἱκανοποιητική. Ὑπῆρξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιά τήν πορεία τοῦ συλλόγου, ἀλλά γιά τά προβλήματα τοῦ χωριοῦ γενικότερα. Πρόεδρος τῆς Συνέλευσης ἦταν ὁ Κος Μιχ. Δούνιας καί γραμματέας ὁ Τάσος Παρδάλης.

Μίλησε ὁ πρόεδρος τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ. καλ. Χρυσ. Δούνιας, καί ἀνέλυσε τήν δράση τοῦ Δ.Σ. στή χρονιά πού πέρασε.

Ἐγιναν μεγάλες προσπάθειες γιά λύση προβλημάτων τοῦ χωριοῦ καί ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε σημαντική.

Στό ἐνεργητικό τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὁ χορός τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 81 στό χωριό ἐπισκέψεις στό Ὑπουργεῖο Δημ. Ἔργων, Συγκοινωνιῶν, ἡ τοποθέτηση δασκάλων στό χωριό, ἡ ἐνίσχυση τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καί τοῦ δασκάλου. Συμμετοχή σέ κοινωνικές ὑποχρεώσεις πατριωτῶν. Ἡ τύπωση ἡμερολογίου τοῦ 82. Ἡ συνέχιση τῆς ἐκδοσης τῶν «Κ.Ν». Ἡ σύνδεση τοῦ δρόμου μέ τό Μαρί.

αὐτό καί ὁ καινοῦργιος θά πρέπει νά μείνει ὅλο τό χρόνο στό χωριό.

Τό ἐνδιαφέρον γιά τή συζήτηση ἦταν πολύ μεγάλο καί θά χρειαζόντουσαν μέρες γιά νά ἀναφερθοῦν ὅλα τά θέματα. ὁ Κος. Παπαμιχαλόπουλος, ἀνέφερε στοιχεῖα τῆς καταγωγῆς μας, Θυμίζοντας πώς εἶναι καί ἄλλοι οἱ Πόθοι τοῦ συλλόγου - μόρφωτικοί - πολιτιστικοί. Ἐπακολούθησαν ἐκλογές: Ἐφορευτική ἐπιτροπή

Κ. Παπαμιχαλόπουλος Π., Δρίβας, Λεωνίδας Παδράλης.

Τό νέο Δ.Σ. διά τήν περίοδο 82-83 ἀποτελοῦν:

Πρόεδρος Δούνιας Χρῦσανθος.

Ἀντιπρόεδρος Παρδ(Λαῖνου) Ἀγγελική.

Γραμματέας Πουλάκης Γιάννης.

Ταμίας Παράσχης Βασίλης. Μέλη, Χαραμῆ Θεοδώρα, Ζώταλης Παντελής Κουλούρης Νικήτας.

Ἐξελεγκτική ἐπιτροπή:

Παν. Δρίβας, Λεωνίδας Παρδάλης.

Εὐχόμαστε κάθε ἐπιτυχία στό νέο Δ.Σ. καί θάχει τήν συμπαράστασή μας σέ κάθε προσπάθειά του.

Οἰκονομικός ἀπολογισμός τοῦ Συλλόγου.

Περίοδος 81—82

Ὁ ταμίας τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ Κος. Νικολ. Ζώταλης μᾶς ἔδωσε τά στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς πορείας τοῦ

Τά μαγαζιά του Χωριού

Επείγον είναι τό πρόβλημα ενός σωστού μαγαζιού στό χωριό κυρίως τούς μήνε του καλοκαιριού. Τά μαγαζιά πού υπάρχουν, διαθέτουν καλοσύνη καί ἐγκαρδιότητα, σημαντικά βέβαια στοιχεία, αλλά ανεπαρκή στίς σημερινές συνθήκες. Ποτέ δε κατανόησαν, πώς ή βελτίωση τών μαγαζιῶν θά ωφελήσει περισσότερο τούς ἴδιους. Ἡ ἐποχή τῆς λαδόκολλας ἔχει περάσει, ή καθαριότητα εἶναι βασικός παράγοντας, πόσο ὁμως πάχει στό χωριό μας; Τί ἄλλο προσφέρουν τά μαγαζιά του χωριού μας; Στό μόνο σημείο πού δεν λησμονοῦν νά προσαρμόζονται εἶναι τό ἀνέβασμα τών τιμῶν! ἀδιαφοροῦν, γιά τά καθίσματα πού ἔχουν ἄν φέρουν τιάτα ἢ ἕνα καθαρό ποτήρι νερό! Ὅσοι δέν μπορούν ν' ἀνταποκριθοῦν στίς συνθήκες αὐτές ἄς παύσουν τά μαγαζιά τους. Ἀναμφισβήτητα τίποτε δέν προσφέρουν παρά μόνο δυσφημοῦν τό χωριό.

Τό κτίριο του Μουσείου

Μιά ὀλόκληρη πενταετία, δέν καταφέραμε νά τελειώσουμε, ἕνα μικρῆς δαπάνης ἔργο. Τό μουσεῖο, ἀφοῦ ξεκίνησε πρέπει ὀριστικά νά τελειοποιηθεῖ. Ὑπάρχουν τόσο σκευή σημαντικῆς ἀξίας, ἐκτός ἀπό εἰκόνες, πού εἶναι φυλακισμένα σέ ὑπόγεια. Κάποτε πρέπει νά τοποθετηθοῦν στό χῶρο, πού ὑπολογίσαμε πρίν λίγα χρόνια. Μπορεῖ καί ή κοινότητα νά διαθέσει ἕνα ποσό ἀπό τόν προϋπολογισμό τῆς, γιά αὐτό τό ἔργο. Ἡ μήπως ἔχει κάνει τόσα ἄλλα ἔργα, πού τῆς διαφεύγει αὐτό;

Διά τό σύλλογο

Εἰσφορές διά τά Κ.Ν.
Πατριῶτες Ἀμερικῆς 200\$
Παπαελευθερίου Κ. 1000 δρχ.
Τσιριμῶκος Σωτηρ. 1000 δρχ.
Γιαννοπούλου Φωφώ 1000 δρχ.
Τζάκας Κώστας 1000 δρχ.
Μανίκης Γιάννης 500 δρχ.
Καλογερόπουλος Ἄντ. 500 δρχ.
Παναρίτης Παν. 500 δρχ.

Ἡμερολόγια 1982

Σύλλογος Κρεμαστιωτῶν
Καναδά 15.488 δρχ.
Πατριῶτες στή Γλυκό-
βρυση 2000 δρχ.

Εὐχαριστοῦμε ὅλους τούς συγγενεῖς καί φίλους πού μοιράστηκαν στό βαρύτατο πένθος μας, τοῦ χαμοῦ, τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατέρα, παπποῦ καί ἀδελφοῦ. Παναγιώτου Παπαμιχαλοπούλου

τοῦ Λαοῦ, τίς ὀργανώσεις τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργαζομένων καί τῶν ἐπιστημόνων ἀλλά καί κάθε ἄλλου πολίτη, θά προχωρήσει στήν ἄμεση προγραμματισμένη ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων τοπικῶν θεμάτων καί τήν οὐσιαστική ὑπηρετήση τῶν ἀναπτυξιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Νομοῦ.

Στόχος μας εἶναι, στό συντομότερο δυνατό χρόνο νά μεταβιβάσουμε τίς ἀρμοδιότητες καί δυνατότητες τοῦ Νομάρχου στόν πρῶτο βαθμό αὐτοδιοίκησης, στοῦς αἰρετούς ἐκπροσώπους, ὥστε ή ἐπαρχία νά ἀποκτήσει πιά τήν δυνατότητα νά ἐπιλύει μόνη τῆς τά προβλήματά τῆς.

Διαβεβαιῶνῶ τόν Λαό τῆς Λακωνίας ὅτι ή Νομαρχία εἶναι ή Νομαρχία ὄλων τῶν Λακῶνων, καί τόν καλῶ νά ἐνστερνισθεῖ τήν ἰδέα τῆς εὐόδουσης τῶν προσπάθειῶν μας γιά πρόοδο καί ἀνάπτυξη. Ἡ οἰκοδόμηση τοῦ Κράτους καί οἱ εὐημερία ὀλοκληρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀρχίζει ἀπό τό χωριό, τήν ἐπαγία. τόν Νομό.

Γιάννης Σαβαλάνος
Νομάρχης

Ἀφίξεις

Ἦρθαν ἀπό Ἀμερική (Η.Π.Α.) ὁ Γιάννης καί Ἀνδρέας Παπαμιχαλόπουλος.
ὁ Παναγιώτης Ι. Δούνας ἀπό Η.Π.Α.
ὁ Ἰωάννης Φριτζίλας μέ τό γιό του ἀπό Αὐστραλία
ὁ Τάμης Χαραμῆς ἀπό ΗΠΑ
ὁ Βασίλης Χαραμῆς ἀπό Καναδά

Ἀθήνα τό Μάρτη. Ἡ παρουσία ἱερέα τό Πάσχα. Στή συνέχεια ὁ διορισμός μόνιμου Παπᾶ στό χωριό. Γίναν προσπάθειες γιά τή τηλεφωνική κάλυψη, πού δυστυχῶς δέν ἔγινε ἀκόμη δυνατή.

Ἀκόμα στό ἐνεργητικό τοῦ συλλόγου εἶναι ή σύσφιξη τῶν σχέσεων ἀνάμεσα ὁ ὅλους τούς Πατριῶτες.

Μίλησαν ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ν.Σ. τοῦ κράτους Κος. Κ. Παπαμιχαλόπουλος, ὁ Κος Νικ. Δούνας, Γιάννης Λάββας, Φιλ. Γκλιάνης, Κική Παρδάλη, Παν. Τζώρτζης, Μιχ. Δούνας, Βασίλ. Παράσσης, Γιάννης Πουλάκης, Χρυσ. Δούνας, Νίκος Ζώταλης, Γιώργος Καλκάνης γιά θέματα τοῦ χωριού. Φάνηκε πώς ἐπιθυμοῦν οἱ περισσότεροι τή συνέχιση τῶν προσπάθειῶν γιά ὀλοκλήρωση ἔργων ὑποδομῆς, δρόμοι πρὸς ὅλους τούς ὀρίζοντες, γιά βελτίωση δρόμων στό χωριό. Σημαντικῆς σημασίας εἶναι τό τηλεφωνο, ὅπως ἀπό πολλούς τονίστηκε. Μιά σημαντική μερίδα ὀμιλιτῶν ἔχει τήν ἄποψη, πώς πρέπει νά δοθῇ σημασία, σέ ἔργα πολιτιστικά μέσα στό χωριό γιά νά ὑπάρξῃ παράλληλη πρόοδος τοῦ χωριού.

Ἰδιαίτερα τονίστηκε τό θέμα τῆς καθαριότητας τοῦ χωριού, πού ἀδυνατεῖ νά ἀντιμετωπίσει τό κοινοτικό Συμβούλιο. Ἐπίσης προτάθηκε, νά γίνουν ἐπιτροπές πού νά πλαισιώνουν τό νέο Δ.Σ., κάνοντας τό ἔργο του πῶς ἐφικτό. Ἀναφέρθηκε καί θέμα ἱερέα, πού ὀμολογήθηκε, πώς κάθε παπᾶς πού πέρασε ἀπό τό χωριό δέ ζημιώθηκε, γι

πέρασε εχε ὡς ἀκολουθῶς:
ΕΞΟΔΑ 437.213 δρχ.
ΕΞΟΔΑ 316.616 δρχ.
ΚΑΘΑΡΑ ΕΞΟΔΑ 123.597 δρχ.

ΟΙ ΤΑΒΕΡΝΕΣ

(Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1).

τούς ἄνδρες, καί ἀκολουθῶς ζήτησαν κάτι γιά φαγητό, τά παιδιά ζητοῦσαν πατάτες τηγανιτές, καί αὐγά.

— Πού νά βρεθοῦν τέτοια πράγματα ἐδῶ; ἀπάντησε τό κατάστημα, ἐνῶ ὄλοι οἱ χωριανοί σιγογέλαγαν πονηρά.

— Θέλετε τυράκι ἢ καμιά ἐλίτσα νά σᾶς φέρω;

Οἱ νέοι πελάτες συμβιβάστηκαν, τά παιδιά πήραν λίγο ψωμί μέ τυρί καί βγήκαν γρήγορα - γρήγορα στό δρόμο γιά παιγνίδι. Οἱ μεγάλοι κᾶναν κάθε προσπάθεια νά φᾶνε ὅτι ὑπῆρχε. Λέγαν διάφορα πράγματα, πού δέ μπόρεσα νά ἀκούσω, μόνο κατάλαβα πώς λέγαν, «Ὁραῖο χωριό ή Κρεμαστή, αλλά... Τά ὑπόλοιπα δέν τά ἄκουσα, ὁμως κατάλαβα, ὅπως ὄλοι κατάλαβαν.

Τί θά εἶπαν Δέν πέρασε πολύ διάστημα καί οἱ ξένοι ἔφευγαν βιαστικά. Ἴσως σκέφτηκα τούς ἔκοψε ή πείνα. Αὐτή ή εἰκόνα εἶναι πολύ συνηθισμένη, οἱ ταβέρνες τοῦ χωριού μέιναν προσηλωμένες, στήν ἐποχή πού βρῆκαν ἀπό τούς πατεράδες μας μόνο τίς τιμές ἀναγκάστηκαν ν' ἀλλάξουν. Ὅλα τ' ἄλλα μένουν. Ὁ ἴδιος χῶρος πού κάποτε ξεκούραζε κι εὐχαριστοῦσε τούς πελάτες. Τώρα ἔγινε χῶρος, νά θυμίζει μόνο παλιές ἐποχές ἀλλά καί νά σοῦ φέρνει ἀγανάκτηση, γιά τή κακομοιριά καί τήν ὀπισθοδρόμηση.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ ΣΤΟ ΤΡΙΜΗΝΟ

Οι πρώτες ημέρες του Ἄπριλη ἦταν ἠλιόλουστες, καὶ βοήθησαν νὰ σκαφτοῦν ἀρκετὰ ἀμπέλια, πού παρέμειναν λόγω τοῦ βροχεροῦ Μάρτη. Τό χωριό ὅμως ἦταν γεμάτο νερά, καί ἡ γῆ καταπράσινη ἀπό χορτάρια. Ἡ πατάτα δέν φυτεύτηκε στό καιρό της, ἀφοῦ δέ στέγνωσαν καθόλου τὰ περιβόλια.

Ἦρθε ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα μέ καλό καιρό καί μέ ἀγωνία ἄν θάχομε Παῖ. Εὐτυχῶς μᾶς θυμήθηκε ἡ Μητρόπολη, καί τὴν Μεγάλη Πέμπτη ἦρθε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Σαράντα. Τὴν ἴδια μέρα κηδεύτηκε, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ προσφιλεῖς μας πατριῶτες ὁ Γιώτης Παπαμιχαλόπουλος, ἕνα ἄτομο πού τ' ὄνομά του συνδέθηκε τόσο ὅσο πολὺ λίγων μέτῳ χωριό, ἀφοῦ ποτέ δέν τό ἐγκατέλειψε.

Τὴ Μεγάλη βδομάδα ἦρθαν στό χωριό πολλοὶ πατριῶτες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὶς μέρες τοῦ Πάσχα. Ὁ Ἐπιτάφιος ἔγινε καὶ αὐτὴ τὴ χρονιά στὸν Ἅγιο Κων/νο παρ' ὅτι προτάθηκε νὰ γίνῃ στὴ Παναγία.

Ἡ ἀποκαθίλωση χαρακτηριστικὴ γιὰ τὰ Κρεμαστιώτικα ἔθιμα. Ἐτελέστηκε μέ μεγάλη συμμετοχὴ πατριῶτων.

Ἡ Μ. Παρασκευὴ στό χωριό μας, εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ γιὰ τὸ κάθε κρεμαστιώτη. Διότι στό στόλισμα τοῦ Ἐπιταφίου ὑπάρχει μεγάλη συμμετοχὴ, πηγαίνουν γιὰ λουλούδια ὄλες οἱ

ζοῦν αὐτές τὶς τέλειες μουσικές συμφωνίες τους.

Περίεργος γυρνοῦσε ὁ Μάγκας ἀνακαλύπτοντας τ' ἀρνιά πού σούβλιζαν. Ἡ ἀγάπη ἔγινε πιὸ νωρίς, ἀπὸ τὸ καθιερωμένο, μέ ἀρκετὲς ἀπουσίες, ὅμως βρέθηκαν τὰ γνωστά χεῖλη νὰ τονίσουν τὸ «ἐπικράνη».

Ἐκλείσει τὸ ἑορτολόγιο τοῦ Πάσχα μέ τὶς εὐχαριστίες ὄλων μας πρὸς τὸν Πνευματικὸ Νικόδημο, πού ἀκούραστος ἀντιμετώπισε τόσες ὑποχρεώσεις.

Δυστυχῶς οἱ συνθήκες δέν ἐπέτρεψαν λόγω τοῦ Πένθους κάποια συλλογικὴ διασκέδαση καί οἱ πιὸ πολλοὶ μείναν τὸ βράδυ σπιτία τους. Οἱ ὑπόλοιπες μέρες κύλισαν ἀνάμεσα σέ λιακάδα καὶ βροχὴ καὶ ἀρκετὸ κρύο.

Ὁ Ἄπριλης βγήκε σχεδὸν μέ βροχές. Οὐτε ὁ Μᾶης ἔφερε τὴν ὀριστικὴ Ἀνοιξή, παρά ἕνα χιονάκι μέχρι τὶς πλαγιές στό Τούμπαλη. Ἀρκετὸ γιὰ νὰ καοῦν καί τὰ τελευταῖα κούτσουρα, καί νὰ κάνει καὶ ζημιές στὰ δέντρα καί τ' ἀμπέλια.

Ὁ Ἁγιάννης γιορτάστηκε, σέ μιὰ ἀνοιξιὰτικὴ φύση, μέ ἀρκετὸ κόσμο, πού ἔφτασε ἀπὸ τὰ γύρω χωριά. Ὁ δρόμος ἔστω καί ἄν ἀλλοίωσε, ἀνάστησε τὸ κάποτε πιὸ ὁμορφο πανηγύρι τῆς Κρεμαστιῆς.

Τὴν ἴδια μέρα τ' Ἁγιαννοῦ μάθαμε πὼς διορίστηκε παπᾶς στό χωριό. Ἄν μᾶς δικαιώση ἡ εἶδηση, λύνεται ἕνα ἀπὸ τὰ ὀξύτερα προβλή-

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«ΤΟ ΠΡΩ-Ι-ΜΟ ΘΕΡΙΣΜΑ

Ἄγγελη...η.η πού εἶσαι πού χάθηκες παιδάκι μου...οὐ. ἀκούστηκαν ἀπεγνωσμένες φωνές ἐρχόντουσαν ἀπὸ τὸ μικρὸ ἄνοιγμα πού χωρίζει τὶς δυὸ καταπράσινες πλαγιές, στὰ χαμηλῶματα τοῦ χιονοβουνοῦ.

Μπροστὰ ἀπλώνεται τὸ Τούμπαλι μέ τὰ σπαρτὰ νὰ κυματίζουν σὰ χρυσοκίτρινα φίδια. Ξεχωρίζουν τὰ μικρά καλύβια, μέ τὰ μαντριά τους τὶς στέρνες καί τ' ἀλώνια. Ἀόμακρα ἐρχονται κουνουπίσματα ἀπὸ τὶς στάνες πού τὶς βαστοῦν μακρὰ, ἀπὸ τὰ σπαρμένα χωράφια.

Ἀριστερὰ ἕνα μικρὸ μονοπάτι ὄρθιο σχεδὸν ἀγκαλιάζει τὴ πλαγιά καί τραβάει γιὰ τὸ Κυπαρίσσι. Δεξιὰ μιὰ ἀπότομη βουνοκορφὴ μέ πανήσιλα γέρικα ἔλατα φαίνεται ἀπάτητη ἀκόμα καί ἀπὸ τ' ἀγγίμια. Οἱ φωνές Ἄγγελη - Ἄγγελη πού εἶσαι, ξανακούστηκαν χωρὶς νὰ ἀποκρίνεται κανένας, μόνο μερικά Τσοπανόσκυλα δὶναν ἀπάντηση μέ βοαγνὰ γαυγίσματα. Ὁ ἥλιος ἔγερνε στίς Τاراتσες καί ἦταν ζεστός ὁ Ἰούνιος τοῦ 1885 στὴ Κρεμαστή. Ὁ μάρμπα Γιώργης ἀνυπόμονος στὴ δουλειὰ ἀνάγκασε τὴ γριά τους τὴ θειὰ Κατερίνα ξεσήκωσε τὸ γυιό του τὸ Παναγιώτη νὰ πάρῃ τὴ φαμελιά τους, τὴ γυναῖκα του τὴ Βενέτα τὰ παιδιὰ του τὴ Κατερίνα τὸ Γιώργο καί τὸ μικρὸ Ἄγγελη, καί μαζί μέ τὸ μισὸ νοικοκυριό, τὰ δυὸ βόδια τὸ Ροῖδι καί τὸν

Καί τί δέ λογάριζε, λύκους γκρεμοὺς στέρνες, φίδια.

Ἐξω ἀπὸ τὸ στενὸ μονοπάτι, ἀπλώνονταν ἕνας κόσμος ἀφιλόξενος σκληρός, γιομάτος κινδύνους.

Νὰ μπροστὰ της ἡ πρώτη στέρνα, τὰ πόδια της λύγιζαν μέχρι, νὰ πλησιάζει ἔρριξε τὸ φοβισμένο βλέμμα της μέσα ἀπὸ τὴ γούλη τῆς στέρνας, καί ἀνάπνευσε βλέποντας, ξεκάθαρα ἦρεμο το νερό μέχρι κάτω.

Ἐτρεχε πιὸ πάνω καί πιὸ πέρα σάν νὰ ἤθελε σέ μιὰ στιγμή νὰ δῆ τὶς στέρνες ὄλου τοῦ κόσμου. Νὰ μπροστὰ της ἡ στάνη τοῦ Νικολατζάκα.

-Δέν πέρασε τίποτα κουμπάρα εἶπε ὁ γέρο Νικολός, εἶμαι ὄρες χάμου στό δρόμο.

Γύρισε πίσω ἡ Βενέτα, ἔγινε ἄγριο κυνηγημένο ἄλογο, ἔγινε ἀητός καί βλέπε ὅσο πιὸ μακρὰ μπορούσε, γιὰ νὰ βρῆ τὸ μικρὸ παιδί της, ποῦχε τ' ὄνομα τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέρα της.

Ὁ ἄντρας της ἔψαχνε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ γριά Κατερίνα πῆρε τὸ δρόμο πρὸς τὸ χωριό.

-Μὴν ἔκανε δῶθε εἶπε ὁ Γέρο Γιώργης δείχνοντας τὴ μητερὴ βουνοκορφὴ. Ἦταν ἀπίστευτο ἀλλὰ ἡ μάννα σάν φίδι, πέρναγε μέσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ κλαδιά, καί ἀναρριχίονταν στό βουνό, πίσω ὁ παπούς, ἐνῶ τὰ δυὸ μικρὰ παιδιὰ μείναν στὴν ἀρχὴ τῆς πλαγιάς.

Ὁ ἥλιος πιά εἶχε χαθεῖ στὰ ἀντικρινὰ βουνά. Ἡ γριά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἄμοι

Ἐγινε ὁ γάμος τῆς Δίδας Γιώτας Παυλ. Παναρίτη μέ τὸν Θαν. Διακόπουλο στὴ Κρεμαστή στίς 25 Ἄπριλη.

Ἐγινε ὁ γάμος τῆς Δίδας Νίτσας Θ. Γκλιᾶτη μέ τὸν Εὐδοκ. Παπαϊωάννου στὴν Ἀθήνα. Στίς 24 Ἄπριλη ἔγινε στὴν Ἀθήνα ὁ γάμος τῆς Δίδας Νάσης Κυριαζῆ (ἐγγονὴ Γ. Παρδάλη) μέ τὸν Κων. Σπύρο Σωφρόνη.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

Θάνατοι

Πέθανε τὴ Μ. Τετάρτη στό χωριό ὁ Παναγ. Ι. Παπαμιχαλόπουλος σέ ἡλικία 77 ἐτῶν.

Στοὺς οἰκίους εὐχόμεσθε: Θερμὰ συλλυπητήρια

«Οἱ προικοδοτήσεις»

Πληροφορηθήκαμε πὼς αὐτὸ τὸ καιρό, τακτοποιήθηκε τὸ θέμα τῶν προικοδοτήσεων. Ἀπὸ τὸ κληροδότημα τοῦ ἀείμνηστου συμπατριώτη μας «Νικολάου Παπαμιχαλόπουλου».

Κάθε μιὰ κοπέλα πού γεννήθηκε στό χωριό μας λαμβάνει ἐπιταγὴ 1500 \$ σέ πρώτη φάση, καί μελλοντικὰ θὰ λάβει ἐπίδομα 1500\$.

Ἡ ὑπόθεση γιὰ νὰ φτάσῃ στὴ λύση της, πέρασε μιὰ σειρά ἀπὸ μεγάλες δυσκολίες νομικῆς φύσεως. Πολλοὶ πατριῶτες μας στὴν Ἀμερικὴ βοήθησαν πολὺ, γιὰ νὰ προκύψῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό. Κυρίως ὁ Γιώργος Δούνιας.

τώντας και γυρίζοντας στα περασμένα. "Υστερα τό νη-στίσιμο γεύμα έξω από τόν "Αγ. Κωνταντίνο, ποιόν δέν εύχαριστεί. Στόν "Επιτάφιο τό βράδυ ήλθαν και πατριώ-τες μας πού μένουν τό χει-μώνα στά γύρω χωριά.

Τό Μ. Σάββατο ήταν ή πιό "Ανοιξιάτικη μέρα, κατάλ-ληλη γιά εκδρομές γύρω από τό χωριό.

Τά παιδιά ξεφάντωναν αυτή τή μέρα, τό χωριό γέμιζε φωνές πού τόσο τίς είχε μάθει, αλλά τώρα τός στερεί ή έρήμωση. "Η "Ανά-σταση έγινε στό προαύλιο τής εκκλησίας, μέ ένα τρόπο λιτό, αλλά πολύ πειστικό, μυσταγωγικό, πού θύμιζε περασμένες εποχές. "Η φωνή τού μπάριμα - "Ανάγγυρου γλυκύτατη άπλώνοταν μέσα στη νύχτα στό ήσυχο χωριό μας, μαζί μέ τούς ήχους τής καμπάνας.

"Αυτή ή άγία και κλητή...» άκουγες από τό μπάριμα "Ανάγγυρο και ζωντάνευες όλα τά περασμένα χρόνια, πού τά "δεςες μ' αυτή τή φωνή, πού σέ συγκλόνιζε ν' άκούς τό «Χριστός "Ανέστη» μ' αυτό τό μοναδικό μελω-δικό ήχο.

Σχεδόν όλοι έμειναν μέχρι τήν απόλυση, και άρκετοί κοινωνήσαν. "Ενώ οί εύχές «Χριστός "Ανέστη» διασταυ-ρώθηκαν ανάμεσα σ' όλους τούς χωριανούς. Είδαμε κα-τόπιν άρκετά σπίτια πού δέ θέλησαν νά σβήσουν τό φώς όσο ύπήρχε φαγητό στό τραπέζι.

Τό πρωινό τού Πάσχα, άρκετές εστίες άνέβαζαν τόν καπνό στό καθαρό ουρανό τού χωριού. Παραξενεύονται τ' άηδόνια, πού μάθαν σέ μιá ήσυχη Κρεμαστή, νά σκορπί-

Λίγες ήμέρες μετά τ' "Αγι-αννιού έγκαταστάθηκε ό έργολάβος γιά τό δρόμο και μάθαμε πώς όριστικά φέτος θά τελειώσει όλόκληρο τό έργο τής ασφαλτόστρωσης.

"Από Ιη Μάη άρχισε ή έπι-στροφή τών Κτηνοτρόφων. Τά γιδοπρόβατα στολίζουν τίς πλαγιές τών βουνών τού χωριού μας αιώνες τώρα, γι' αυτό τάχουμε όλοι τατίσει μέ τά βουνα μας.

Στήν άκμή τού χωριού, αυτή τήν εποχή όπου νάκανες άκουγες τροκάνια και βρον-τερά γαυγίσματα τσοπανό-σκυλων. Τίς τελευταίες μέρες τού Μάη, έγινε τό θέρισμα τών σανών, στίς λίγες μάν-τρες πού σπέρνονται, είναι ότι απόμεινε στους πιό πολ-λούς σαν άνάμνηση από τό θέρισμα.

Οί βροχές στό τέλος τού Μάη, δέν προκάλεσαν κανένα καλό, παρά μόνο προβλή-ματα, στ' άμπέλια, στά σπαρτά. "Ηρθαν κάπως καθυ-στερημένα. "Ο "Ιούνης άγνώ-ριστος, θύμιζε πιό πολύ άρχές τ' "Απρίλη. "Ομως αν και ό καιρός ψυχρός, ό τόπος ήταν πνιγμένος στό πράσινο γέμι-σαν και οί δρόμοι χορτάρια.

"Η κίνηση στό χωριό είναι ικανοποιητική, τά βράδια στά μαγαζιά τού χωριού συγ-κεντρώνεται άρκετός κό-σμος, ενώ τά σαββατοκύρια-κα έχουμε άρκετές επισκέ-ψεις από τά γύρω χωριά.

Πληροφορηθήκαμε πώς ή Δημοπράτηση τού έργου τής "Ασφαλτόστρωσης είναι στίς 5 "Ιουλίου, γιά τό νέο κομ-μάτι μέχρι τό χωριό θά διαθε-τούν 14.000.000 και θά δοθούν άλλα 4.000.000 δρχ. στό τμήμα πού κατασκευάζεται.

Μέχρι τώρα δέ μάθαμε πότε γίνεται ή Δημοπρασία τής ύδρευσης. Σίγουρα ξερούμε

τίς κότες και τίς γίδες νά ξεκινήσουν πρώιμο Θέρι-σμα.

Ιον μεθυσσε ή εύτυχία στά σπαρτά τού μπάριμα Γιώρ-γη, και δέν έβλεπε πότε θά γιομήση ή άμπάρια του καρπό. Οί φωνές μέ τόν αντί-λαλο ξαπλώθηκαν μέχρι πέρα στη ρίζα. "Αποκρίθηκε ό άγροφύλακας ό "Αγριομιχά-λης - "Ερχομαι κει! μή σκούζετε!

"Ο μικρός "Αγγελής έχει ώρες πού χάθηκε από τά μάτια τών δικών του, ρικτη-καν όλοι στη δουλειά, και βρήκε ό μικρός τήν εύκαιρία, νά πάρη δρόμο, στό άγνωστο κυνηγώντας πεταλούδες, και τσιτζίρια δέ λογάριάζε τό καυτό ήλιο, πού κοκίνιζε τά παιδικά του μάγουλα.

-Πούθε τράβηξε ρώτησε; χωρίς ανησυχία ό άγροφύλα-κας.

-Ποιός τό πήρε χαμπάρι άπο-κρίθηκε άπελπισμένη ή γριά Κατερίνα. Τό δρόμο γιά τό Κυπαρισσι θά πήρε ειπε ό άγριοΜιχάλης.

"Η Βενέτα πήρε τό δρόμο άπ άριστερά ενώ πίσω τήν άκ-λούθησαν ό Γιώργος και ή μικρή Κατερίνα.

Φώναζε τόνομα τού μικρού κάθε τόσο, και καμιά άπο-κριση δέ ρχοταν, νά λύση τή μεγάλη τής άγωνία.

πώς θά γίνει τό φετινό καλο-καίρι. "Η κατασκευή τού τηλεφωνικού δικτύου τών γύρω χωριών, έχει κόψει τό τηλέφωνο γιά άρκετό διά-στημα, καμιά επικοινωνία δέν έχουμε μέ τόν άλλο κόσμο, παρά όταν έρχεται κανείς μέ αυτοκίνητο. Μέ πρωτοβουλία τού συλλόγου τής "Αθήνας, και μέ τή βοή-

Κατερίνα έφτασε στό χωριό κτύπησε τη καμπάνα, και οί νέοι ξεχύθηκαν, προς τό χιονοβούνι.

Στέρεψαν τά μάτια τής μάν-νας αλλά τά πόδια, ήταν αλύ-γιστα, γερά άποφασισμένα νά πάνε στην άκρη τής γής.

"Αγγελή μου, καμάρι, πού χάθηκες φώναζε ξανά, μέ βραχνή φωνή ή Βενέτα, γυρεύοντας στη κορφή τού βουνού, μπροστά τής φάνηκε ό άνοικτός όρίζοντας τού Λαμποκαμπιού, και στό βά-θος ψιλές βουνοκορφές.

"Αριστερά ένα ξέφωτο άραιά κέδρα ένα μικρό καλύβι, και κοντά ή στέρνα κρήος ιδρώτας έλουσε τή μάννα, έφτανε κοντά στό καλύβι, και από τήν άγωνία ειχε καταπιεί τή φωνή τής.

"Ηρθε κοντά στη στέρνα, και ένα ξεφώνηνημα χαράς άνάστησε τό βουβό τόπο.

"Ο μικρός δραπέτης, άκου-μισμένος στη στέψη τής στέρνας, προσπαθούσε νά άγγίξη τό νερό, γιά νά λύση τή δίψα τής τάλαιπωρίας του. "Η άγκαλιά τής μάννας, άνοιξε τόσο θερμή και σφι-κτη όσο ποτέ δάκρυα χαράς, έσβισαν τή φωτιά τής άγω-νίας, πού άπροσδόκητα έζησε αυτό τό άλησμόνητο άπό-γευμα τής Παρασκευής.

θεια τού συμπατριώτη μας Παναγ. Ι. Παρδάλη θά συνε-χιστούν έργα καλλωπισμού τής Βρύσης.

Γιά τούς μήνες πού έρχο-νται περιμένουμε πολλούς πατριώτες από τό έξωτερικό και τήν "Αθήνα, γιά νά δοϋμε τό χωριό ζωντανό, ενισχυ-μένο ικανό νά ζήση γιά πάντα στό μέλλον.

τα να παρουν οι οικαιου-χες και τό δεύτερο ποσό, θά χρειαστοϋν κάποιες ενέρ-γειες, πού πάλι θά χρειαστοϋν άνθρωποι νά τίς κινήσουν.

Αυτοί οί άνθρωποι άφιλο-κερδώς προσφέρουν τίς ύπη-ρεσίες τους. Και όσοι βοη-θοϋν τό κάνουν χωρίς ύπολο-γισμούς. Γιά τό λόγο αυτό πιστεύουμε, ότι έχουν ήθική ύποχρέωση όλες οί κοπέλες, νά προσφέρουν ένα συμβο-λικό ποσό π.χ. 100\$, προς τό σύλλογο, γιά νά φτιαχτεί κάποιο έργο, στό χωριό με τ' όνομα τού μεγάλο ευεργέτη Νικολάου Παπαμιχαλόπου-λου. Είμαστε βέβαιοι πώς καμιά Κρεμαστιώτισσα, δέ θ' άρνηθει τή Προσφορά αυτή.

Σημειώνουμε ακόμα πώς μελλοντικά, κορίτσια, πού δέν έχουν οί γονείς τους οικο-γενειακή μερίδα στη Κρεμα-στή, αποκλείονται τών δικαι-ωμάτων τόσο τής προικοδό-τησης, όσο και τών ύποτρο-φιών.

Και νομίζουμε πώς είναι δίκαιο, όταν κάποιοι πατριώ-τες μας, μόνοι τους, κόβουν, και τό τελευταίο σύνδεσμο από τό χωριό.

"Αγαπητοί πατριώτες, στό χωριό πρέπει κάτι νά προσφέ-ρουμε όχι μόνο νά τό θυμόμα-στε όταν μπορούμε μόνο νά πάρουμε. Και όταν λέμε νά προσφέρουμε ίσως άρκει και ή αγάπη μας, γι' αυτό.

Αυτή ή αγάπη τό κράτησε μέχρι τώρα ζωντανό, και αυτή χρειάζεται γιά νά δει καλλίτε-ρες μέρες.

ΔΩΡΕΑ 5000 προς Σύλλογο Είς μνήμην τού συζύγου Γεωργίου Σκούρη και τής αδελφής "Ελένης Τσιριμώ-κου

« Από τὰ ἐγκαίνια τοῦ δρόμου » 1953.

Κρεμασιώτικη παρέα 1953.

Οἱ γειτονιές τῆς Κρεμαστῆς

« Ο Μ Ο Ι Ρ Α Σ »

Ἡ πῖο ἠλιόλουστη γειτονιά τῆς Κρεμαστῆς, κτισμένη

Ἐπίσκεψη στό χωριό

Μέ μεγάλη εὐχαρίστηση, διαπιστώνουμε, πὼς κάθε χρόνο κάποιος πατριώτης ἔρχεται στό χωριό, πού χρόνια δέν τό ἐπισκέφτηκε. Αυτό γίνεται ἀφορμή, νά ξανασυνδεθεῖ μέ τίς ἀναμνήσεις τοῦ χωριοῦ, μέ τούς συμπατριῶτες του, καί νά ἐπιδιώκει συχνότερες ἐπισκέψεις στό χωριό.

Δυστυχῶς ὅμως, ὑπάρχουν καί πατριῶτες, πού ἀδικαιολόγητα κόβουν τίς ἐπαφές τους μέ τή Κρεμαστή, ἀναζητοῦν καινούρια ἐνδιαφέροντα, καί στή χειρότερη περίπτωση δείχνουν νά ἀγνοοῦν τήν καταγωγή τους. Σίγουρα ἀπ' αὐτούς τούς πατριῶτες μας ζημιώνεται τό χωριό σ' ἓνα βαθμό. Ὅμως αὐτοῖ πού ζημιώνονται περισσότερο, εἶναι οἱ ἴδιοι.

Ἡ ζεστασιά πού σοῦ προσφέρει ἡ ἰδιαίτερή σου πατρίδα, δέν συγκρίνεται μέ καμιά. Παντοῦ θά εἶσαι ξένος. Θά πρέπει ν' ἀναζητήσεις θέματα, γιά νά κουβεντιάσεις, μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, ἴσως ὑποχρεωθείς νά ἀλλάξεις χαρακτήρα, ὥστε νά προσαρμοστής.

Στό χωριό σου ὅμως πατριώτη, μέ τό κάθε ἄνθρωπο, πού εἶναι γύρω σου, κάτι ἔχεις νά πεις, κάτι νά θυμηθεῖς, αὐτός ἔχει κάτι νά σοῦ πῆ.

— Ἐκεῖ ξέρεις τό κάθε τι, τίς πέτρες, τούς δρόμους, τά σπίτια. Θάρθουν στιγμές πού θά νοιώσεις ξανά μαθητής στό σχολεῖό μας, θά νοιώσεις ἐλεύθερος μέσα στή φύση τοῦ χωριοῦ σου. Θά μπορέσεις ν'

Διακοπές καί Πανηγύρια

Τοῦτο τό καιρό ὅλοι σκεφτόμαστε καί ψάχνουμε γιά κάποιον τρόπο νά δώσουμε τόν χρόνο καί τήν διάθεσή μας γιά συντροφιά, δροσιά, ξεκούραση καί κέφι.

Πού θά μπορούσαμε νά πάρουμε δροσιά καί χαρά περισσότερο καί τό τίμημα τῆς χαρᾶς μας νά πιάση περισσότερο τόπο.

Στήν Κρεμαστή μας μονάχα.

Τά πανηγύρια κι ἐκκλησιές μ' αὐλόγυρους φρεσκοβαμμένους, πεντακάθαρους μᾶς περιμένουν. Γύρω ἀπ' τίς ξύλινες ἐξέδρες μέ τά ὄργανα, μικρά τραπέζια στριμωγμένα ἀγγίζουν τίς ἀνάσες μας μέ τούς δικούς μας. Σμίγουν οἱ ἀναμνήσεις μέ τά ὄνειρα στά δροσερά τ' ἀπόβραδα καί στό χορό οἱ πατημασιές μας ὅλες τους τόσο γνώριμες καί ἀγαπημένες, γίνονται μιά πάνω στίς περσινές πλατεῖες καί πηγές, κάτω ἀπό τά δέντρα μᾶς καρτεροῦν νά ζωντανέψουν καί νά μᾶς δροσίσουν. Τά δέντρα φυλᾶνε τήν ἀνάσα τους μέχρι νά πᾶμε γιά νά γεμίσουν τά πνευμόνια μας ὑγεία.

Κι ἐμεῖς ὅλο καί κάτι θά κουβαλήσουμε στήν Κρεμαστή. Ἄλλος μιά ἰδέα γιά τά παιδιά, γιά ἓνα μουσεῖο, μιά βιβλιοθήκη. Ἄλλος τίς δυνατές του γνωριμίες κι ἐπιρροές γιά τόν δρόμο, γιά τήν δεξαμενή, γιά τόν παπᾶ, τόν δάσκαλο, τό γιατρό.

Κάποιος πῖο μακρινός καί πῖο πετυχημένος τό τάμα του. Κι ὅλοι μαζί τό ψάξιμο γιά

Ἐγινε κάποτε στό Χωριό

Κάποιος πατριώτης μας πρῖν ἀρκετά χρόνια, εἶχε ἀρκετά κτήματα κήπους, καί μαγαζί, πίστευε μάλιστα πὼς εἶναι πολύ ἐξυπνος καί ὅτι στό χωριό οἱ πῖο πολλοὶ φτωχοὶ συμπατριῶτες μας ἦταν ἀφελεῖς. Κάποιος δέν εἶχε κήπο, καί πῆγε στό μακαρίτη καί παρακάλεσε, νά τοῦ δώσει ἓνα κηπάκι νά βάλῃ λίγη πατάτα, μέ προθυμία ὁ μακαρίτης τοῦ εἶπε ἐντάξει βάλε ἐσὺ τό σπόρο 10 ὀκάδες, καί ὅταν βγάλεις τῆ πατάτα θά πάρεις τίς 10 ὀκάδες καί τή κομμένη πατάτα. Ὁ φτωχός χωριανός μας πότιζε τό κῆπο τόν σκάλιζε, καί ὅταν ἔβγαλε τῆ πατάτα ἦταν 85 ὀκάδες. Πῆρε τότε 10 ὀκάδες πατάτα καί 3 ὀκάδες κομμένες, τέτοιες συμφωνίες εἶχε κάνει πολλές ὁ μακαρίτης.

Κάποια φορά ὅμως ἔπεσε σέ κάποιο ἄλλο πατριώτη. Εἶχε κάποιο χοιρινό 8 ὀκάδες ἀρχές τοῦ Ὀκτώβρη. Πῆγε λοιπόν στό συγχωριανό μας καί τοῦ λέγει — Κουμπάρε πάρε τοῦτο τό γουρούνι, θρέψτο καί ὅταν τό σφάξεις νά πάρεις τό μισό. Ἐντάξει; Ἐντάξει. Σέ δύο μέρες φώναξε ὁ κουμπάρος πού κράτησε τό χοιρινό. Ἐλα κουμπάρε νά πάρῃς τό κρέας ἔσφαξα τό γουρούνι, γιατί μοῦ φάνηκε ἄκεφο! Πῆγε πῆρε 3 ὀκάδες κρέας, καί τό φύσαγε καί δέ κρύωνε, ἀφοῦ τίς Ἀπόκριες λογάριαζε, πὼς τό χοιρινό θά ἦταν 80 ὀκάδες. Ἴσως ἀπό τότε νά ἦταν πῖο προσεκτικός, κατάλαβε ὅμως πὼς ἦταν καί πῖο ἔξυπνοι ἀπ' αὐτόν στό

